

Publicerad 2008-05-18 14:35 av Almagrundet

1.0

spår i glas

mönstret

av omogen tid

inbränt i fönstret mot väst

under två pelare

lutade mot varandra

[finns något]

som vrider skott

mot markens tak

förenade

och skilda åt

av ett tvärså

urtänjda gester i nöd

möter ett kall

från ett som komma skall

nedlagt av tre i en;

där välvs en båge

ovan en mjuk sfär

framdrömda

ur små fotspår

som upphör sida vi sida

de glömmer aldrig

var de fick sitt fäste

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Almagrundet med Poeter.se id #4922 innehar upphovsrätten